

Sygn. akt: IV Ca 502/16

POSTANOWIENIE

Dnia 12 października 2016 r.

Sąd Okręgowy w Płocku IV Wydział Cywilny – Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodnicząca – SSO Renata Wanecka (spr.)

Sędziowie SO Wacław Banasik

SO Katarzyna Mirek - Kwaśnicka

Protokolant st. sekr. sąd. Anna Bałdyga

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 12 października 2016 r. w P.

sprawy z wniosku A. P.

z udziałem S. P. (1), I. Z., T. S. (1), M. J., E. B., B. W., G. W., F. S., R. K., M. F., W. S. (1), B. B. i M. S.

o dział spadku i zniesienie współwłasności

na skutek apelacji wnioskodawczyni i uczestnika S. P. (1)

od postanowienia Sądu Rejonowego w Płońsku z dnia 4 marca 2016 r.

sygn. akt I Ns 383/13

postanawia:

oddalić apelację.

Sygn. akt IV Ca 502/16

UZASADNIENIE

W dniu 8 marca 2012r. A. P. wniosła do Sądu Rejonowego w Płońsku o dział spadku po J. P. i zniesienie współwłasności niezabudowanych nieruchomości rolnych, położonych w Z., stanowiących działki gruntu oznaczone w ewidencji numerami (...) i (...) o łącznej powierzchni 7,08 ha oraz w K., stanowiącej działki gruntu oznaczone w ewidencji numerami (...) i (...) o łącznej powierzchni 24,32 ha. W toku postępowania okazało się, że do spadku należy również udział w zabudowanej nieruchomości położonej w W., oznaczonej w ewidencji gruntów numerem (...) o powierzchni 0,0371 ha. Wnioskodawczyni i jej mąż S. P. (1) ostatecznie domagali się zniesienia współwłasności poprzez przyznanie im na wyłączną własność nieruchomości w Z. i wydzielenie dla B. W. działek gruntu w K. o powierzchni 4,02 ha, zaś pozostałej ich części - A. P. i S. P. (1).

B. W. wniosła o przyznanie jej na wyłączną własność działki nr (...), położonej w Z. i zasądzenie odpowiedniej dopłaty na rzecz A. P. i S. P. (1).

Ponadto wnioskodawczyni wniosła o przyznanie jej na wyłączną własność zabudowanej nieruchomości w W. ze spłatą na rzecz pozostałych uczestników. Stanowisko w tej części było zgodne.

Postanowieniem wydanym w sprawie I Ns 383/13 4 marca 2016r., Sąd Rejonowy w Płońsku ustalił, że w skład spadku po J. P. wchodzi udział wynoszący 1/2 część w niezabudowanej działce gruntu położonej w K., w gminie Z., oznaczonej w ewidencji gruntów numerem (...) o powierzchni 13,84 ha, udział wynoszący 1/2 część w niezabudowanej działce gruntu położonej w K., w gminie Z., oznaczonej w ewidencji gruntów numerem (...) o powierzchni 10,48 ha, udział wynoszący 1/2 część w niezabudowanych działkach gruntu położonych w Z., w gminie Z., oznaczonych w ewidencji gruntów numerem (...) o powierzchni 3,44 ha oraz numerem (...) o powierzchni 3,64 ha, a nadto udział wynoszący 1/4 część w zabudowanej nieruchomości położonej w W. przy ulicy (...) oznaczonej w ewidencji gruntów numerem (...) o powierzchni 0,0371 ha (punkt I). Sąd dokonał działu spadku po J. P. i zniesienia współwłasności nieruchomości położonych w K. i Z. w ten sposób, że działki o numerach (...) w K. oraz działkę numer (...) w Z. przyznał na współwłasność po 1/2 części A. P. i S. P. (1), natomiast działkę nr (...) w Z. przyznał na wyłączną własność B. W., zaś zabudowaną działkę numer (...) w W. przyznał wyłącznie A. P. (punkt II i III). Ponadto Sąd Rejonowy zasądził od B. W. na rzecz A. P. dopłatę w wysokości 81.689 zł (punkt IV) oraz tytułem spłaty zasądził od A. P. na rzecz B. W. kwotę 3.075 zł, na rzecz M. F. i E. B. kwoty po 600 zł od każdej z nich; na rzecz M. S., I. Z., B. B., T. S. (1) kwoty po 1.000 zł na rzecz każdego z nich; na rzecz M. J. kwotę 1.500 zł; na rzecz R. K. i W. S. (1) kwoty po 300 zł oraz na rzecz S. P. (1) kwotę 6.498 zł (punkty IV – X). Sąd nakazał pobrać od S. P. (1) na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Płońsku 2.398,92 zł tytułem zwrotu wydatków (punkt XI).

Sąd Rejonowy ustalił:

W skład spadku po J. P. i S. P. (2) wchodzi działki gruntu położone w K., oznaczone w ewidencji gruntów nr. (...) o obszarze 13,84 hektara, dla której w Sądzie Rejonowym w Płońsku nie ma prowadzonej księgi wieczystej ani zbioru dokumentów oraz nr. (...) o obszarze 10,48 hektara, dla której w Sądzie Rejonowym Płońsku prowadzony jest zbiór dokumentów nr (...). Ponadto w skład spadku wchodzi działki gruntu położone w Z., oznaczone w ewidencji gruntów nr. (...) o powierzchni 3,44 ha oraz (...) o obszarze 3,64 ha, dla których prowadzony jest zbiór dokumentów nr (...). Masę spadkową stanowi także zabudowana nieruchomość położona w W., oznaczona w ewidencji gruntów nr. (...) o powierzchni 0,0371 ha, dla której w Sądzie Rejonowym w Płocku prowadzona z księgą wieczysta (...).

Nieruchomość w K., oznaczoną w ewidencji gruntów nr. (...) J. P. i S. P. (2) nabyli w udziałach po 1/2 części w drodze dziedziczenia po S. P., który z kolei stał się jej właścicielem na podstawie umowy przekazania własności i posiadania gospodarstwa rolnego zawartej 31 października 1980 ze S. P. (2). S. P. (2) na tę nieruchomość otrzymał akt własności ziemi.

Działka położona w K., oznaczona nr. (...), pierwotnie stanowiła własność S. P. (3), Sąd Rejonowy w Płońsku prowadzi dla niej zbiór dokumentów nr (...). Zgodnie z postanowieniem Sądu Rejonowego w Płońsku z 31 sierpnia 1987 roku, sygn. akt I Ns 209/87, spadek po S. P. (3), w części dotyczącej gospodarstwa rolnego, nabyli S. P. (2) i J. P. po 1/4 części oraz S. P. (4) w 1/2 części. Z kolei spadkobiercami po S. P. na podstawie postanowienia Sądu Rejonowego w Płońsku z 28 czerwca 1991 roku, sygn. akt I Ns 148/91 są J. P. i S. P. (2) po 1/2 części każde z nich.

Jeśli chodzi o nieruchomość położoną w Z., oznaczoną w ewidencji numerami (...) i (...), to pierwotnym jej właścicielem był S. P. (4) na podstawie aktów własności ziemi. J. P. i S. P. (2) nabyli własność tej nieruchomości w wyniku dziedziczenia po S. P..

Kolejna z nieruchomości stanowiących spadek, położona w W., oznaczona w ewidencji gruntów nr. (...), była pierwotnie własnością S. P. (3) i C. P. w udziałach wynoszących po 1/2 części. Spadek po C. P. na podstawie postanowienia z 10 września 1997 roku, sygn. akt I Ns 282/92 nabył S. P. (2) w całości. Z kolei spadek po S. P. (3) na podstawie postanowienia z 31 sierpnia 1987 roku, sygn. akt I Ns 20/87 nabyli S. P. (2) i J. P. po 1/4 części oraz S. P. (4) w 1/2 części. Spadkobiercami po S. P. są J. P. i S. P. (2) po 1/2 części każdy z nich. Właścicielami powyższej nieruchomości byli więc S. P. (2) w 3/4 częściach i J. P. w 1/4 części.

S. P. (2) zmarł 29 czerwca 1993 roku, a spadek po nim na podstawie testamentu nabyła A. P. całości.

J. P. zmarła 16 grudnia 1993 roku, a spadek po niej na podstawie ustawy nabyli: W. S. (2), T. S. (2), B. P. w udziałach po 30/180 części; L. S., K. S., S. S. (2) w udziałach po 10/180 części; J. J., F. J., M. K. (1), E. B., M. F. w udziałach po 6/180 części; M. J. i A. K. w udziałach po 15/180 części, przy czym spadek w części dotyczącej gospodarstwa rolnego nabyli: B. W., M. P. udziałach po 48/288 części; K. S., S. S. (2), A. K. w udziałach po 24/288 części; I. Z., B. B., T. S. (1) w udziałach po 16/288 części; E. P., A. C. (1), J. J. i F. J. po 12/288 części; R. K., W. S. (1) w udziałach po 6/288 części; S. B., K. B., A. C. (2) i K. Z. w udziałach po 3/288.

Spośród spadkobierców po J. P. zmarli: F. J., W. S. (2), T. S. (2), L. S., M. K. (1).

Spadek o F. J. nabyli: J. J., E. B. i M. F. po 1/4 części oraz R. K. i W. S. (1) po 1/8 części.

Spadek po W. S. (2) nabyły I. Z., B. B. i T. S. (1) po 1/3 części każda z nich.

Spadek po M. K. (1) nabyli: M. K. (2), R. K., W. S. (1) po 1/3 części każde z nich.

Spadek po M. K. (2) nabyła W. S. (1) i R. K. po połowie.

Spadek po T. S. (2) nabyły F. S. i B. W. o połowie.

Spadek po L. S. nabyli: W. S. (3) i M. S. po połowie, zaś spadek po W. S. (3) nabył w całości M. S..

W dniu 4 kwietnia 2013 roku K. S. podarował swój udział w spadku po J. P. P. S..

B. P., P. S., S. S. (2), A. K., I. Z., B. B., T. S. (1), E. P., A. C. (1), J. J., R. K., S. B., A. C. (2) i K. Z. sprzedali swoje udziały w spadku po J. P. S. P. (1). Natomiast J. J. i R. K. dodatkowo sprzedali swoje udziały w spadku po F. J.. M. F. i E. B. również sprzedały S. P. (1) swoje udziały w spadku po F. J..

W. S. (1) i K. B. sprzedali swoje udziały w spadku po J. P. B. W.; dodatkowo W. S. (1) sprzedała jej swój udział w spadku po F. J..

W związku z tym, Sąd Rejonowy ustalił, że właścicielami nieruchomości w K. oraz w Z. są A. P. w 576/1152 części, B. W. w 117/1152 części i S. P. (1) w 459/1152 części.

Natomiast współwłaścicielami nieruchomości w W., w ocenie Sądu są: I. Z., B. B. i T. S. (1) po 10/720 części; F. S. w 15/720 części, B. W. w 63/2880 części; M. S. w 10/720 części, E. B. i M. F. po 6/720 części, M. J. w 15/720 części, R. K., W. S. (1) po 3/720 części; A. P. w 540/720 części, S. P. (1) w 597/2880 części.

Nieruchomość położona w W. zabudowana jest kamienicą, w której mieszkają lokatorzy i zarządza nią od lat A. P.. Wartość nieruchomości wynosi 72.000 zł.

Działki gruntu położone w K. sąsiadują ze sobą, od lat są nieuprawione, wymagają rekultywacji na cele rolnicze. Na działce nr (...) znajdują się pozostałości po dawnym siedlisku i las. Wartość rynkowa tej działki wynosi 300.000 zł, zaś wartość rynkowa działki nr (...) wynosi 295.651 zł.

Natomiast grunty położone w Z. przylegają do drogi asfaltowej. Ziemia jest uprawiana, ponieważ S. P. (1) wydzierżawił ją na 5 lat. Na działce nr (...) znajduje się zdewastowany budynek mieszkalno - garażowy. Wartość działki (...) wynosi 180.232 zł, zaś wartość rynkowa działki (...) wynosi 194387 zł.

A. P. i S. P. (1) są emerytami. S. P. (1) zawarł związek małżeński z A. P. 5 lat temu i zajął się załatwianiem formalności związanych z nieruchomościami, będącymi przedmiotem niniejszego postępowania. W przyszłości małżonkowie P. planują sprzedać nieruchomości.

B. W. wraz z mężem G. są właścicielami gospodarstwa rolnego o powierzchni 6,17 ha i zajmują się uprawą truskawek. Uczestniczka z mężem chcą zwiększyć powierzchnię swojego gospodarstwa. Ponieważ działka (...) przylega to strugi i znajdują się tam dwa stawy, zdaniem uczestniczki spełnia ona wszelkie warunki, by założyć tam plantację truskawek.

Dokonując oceny prawnej, Sąd I instancji podkreślił, że zgodnie z art. 688 kpc, do działu spadku stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące zniesienia współwłasności. W myśl art. 1035 kc, jeżeli spadek przypada kilku spadkobiercom, do współwłasności majątku spadkowego oraz do działu spadku stosuje się odpowiednio przepisy o współwłasności w częściach ułamkowych. Natomiast art. 210 i następane kc stanowi, że współwłaściciel może żądać zniesienia współwłasności, a każdy ze współwłaścicieli może żądać, żeby zniesienie współwłasności nastąpiło przez podział rzeczy wspólnej, chyba że podział byłby sprzeczny z przepisami ustawy lub ze społeczno - gospodarczym przeznaczeniem rzeczy, albo że pociągałby za sobą istotną zmianę rzeczy lub znaczne zmniejszenie jej wartości. Zgodnie z art. 212 kc, jeżeli zniesienie współwłasności następuje na mocy orzeczenia Sądu, wartość poszczególnych udziałów może być wyrównana przez dopłaty pieniężne.

Co do sposobu zniesienia współwłasności nieruchomości położonej w W., nie było sporu. Nikt nie kwestionował, że jej wartość rynkowa wynosi 72.000 zł. Zgodnie z wnioskiem uczestników, Sąd przyznał tę nieruchomość na wyłączną własność A. P., zasądzając na rzecz pozostałych współwłaścicieli spłaty w wysokości odpowiadającej wielkości przysługujących im udziałów.

Jeśli chodzi o pozostałe nieruchomości, położone w Z. i K., to Sąd dokonał ich podziału w ten sposób, że obie działki w K. oraz jedną z działek w Z. przyznał na współwłasność A. P. i S. P. (1) po połowie. Natomiast jedną z działek położonych w Z., to jest działkę nr (...), o powierzchni 3,44 ha, przyznał B. W.. Różnicę w wartości Sąd wyrównał poprzez zasądzenie odpowiedniej dopłaty pieniężnej.

Sąd I instancji uznał, że za przyznaniem tej działki B. W. przemawiała okoliczność, że razem z mężem prowadzi ona gospodarstwo rolne i zajmuje się uprawą truskawek. Uczestniczka domagała się przyznania tej działki, aby powiększyć gospodarstwo i prowadzić uprawę truskawek na większej powierzchni. Działka (...) jest dla niej szczególnie atrakcyjna, ponieważ znajdują się tam zbiorniki wodne, które mogą być wykorzystywane do nawadniania pola.

Z kolei wnioskodawczyni i jej mąż są emerytami, nie prowadzą gospodarstwa rolnego, a w przyszłości planowali sprzedać również działkę (...). Ponadto pozostałe działki, które zostały przyznane małżonkom P., są atrakcyjnie położone i powinny znaleźć nabywców.

O kosztach postępowania Sąd Rejonowy orzekł na podstawie art. 520 § 1 kpc. Ponadto Sąd nakazał zwrot wydatków na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Płońsku, stosując art. 83 i 113 ustawy z 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.

Apelację od postanowienia złożyli wnioskodawczyni A. P. i uczestnik S. P. (1), zaskarżając je w części objętej punktami II, III, IV i XI; zarzucili naruszenie przepisów postępowania, które miało wpływ na wynik sprawy, mianowicie:

- art. 623 kpc poprzez dokonanie podziału nieruchomości w naturze w sposób nie uwzględniający interesów A. P. i S. P. (1), których udziały przewyższają udział uczestniczki B. W., co skutkowało przyznaniem B. W. działki o najwyższej wartości, najbardziej atrakcyjnej, której grunty są gruntami należącymi do klasy (...), a przyznaniem działki o zdecydowanie gorszej klasie gruntów, mniejszej wartości większościowym udziałowcom z ich pokrzywdzeniem;

- art. 227 kpc i art. 232 kpc poprzez pominięcie dowodu zgłoszonego przez S. P. (1) na rozprawie 3 czerwca 2015 roku oraz w piśmie z 13 czerwca 2015 roku, w którym domagał się on przeprowadzenia dowodu z opinii biegłego geodety celem opracowania projektu racjonalnego podziału nieruchomości położonych w K. oraz w Z.;

- art. 228 kpc poprzez nieuwzględnienie okoliczności, że S. P. (1), z uwagi na chęć szybkiego zakończenia postępowania sądowego, zgodził się na wykupienie wszystkich udziałów od spadkobierców, w tym od B. W., umówił spotkanie

u notariusza, gdzie jedyną osobą, która w ostatnim momencie odmówiła podpisania umowy, była B. W. przez co zachowanie uczestniczki należy ocenić nagannie, jako sprzeczne zasadami współzycia społecznego;

- art. 233 § 1 kpc poprzez sprzeczne z zasadami logiki i doświadczenia życiowego wyprowadzenie faktu chęci prowadzenia przez B. W. gospodarstwa rolnego na nieruchomości w Z., podczas gdy zamiary takie są niewiarygodne, gdyż rodzina uczestniczki nie ma takich planów co do działki w Z.;

- art. 229 kpc poprzez nieuwzględnienie faktu wydzierżawienia działki nr (...), położonej w Z., co potwierdza, że nieruchomość ta pozostawała dotychczas w posiadaniu A. P. i S. P. (1), przyznanie tej działki B. W. przysporzy małżeństwu P. problemów finansowych, związanych z konsekwencjami prawnymi rozwiązania umowy dzierżawy przed okresem, na jaki została zawarta.

Wnioskodawczyni i uczestnik domagali się uzupełnienia postępowania dowodowego poprzez przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego geodety w celu opracowania projektu podziału wszystkich działek w K. i w Z. w ten sposób, by B. W. uzyskała w każdej z nich część gruntu odpowiadającą jej udziałowi, tj. 117/1152 (ok. 10,15%), zatem z działek w K. – o powierzchni 2,46 ha, zaś w Z. – o powierzchni 0,71 ha. Ponadto apelujący załączył kopię umowy dzierżawy z 14 kwietnia 2014r. działek (...) w Z..

W konkluzji A. i S. małżonkowie P. wnieśli o zmianę zaskarżonego postanowienia poprzez dokonanie działu spadku i zniesienie współwłasności nieruchomości w K. i przyznanie im na współwłasność części działek (...) o powierzchni odpowiadającej ich udziałom, zaś pozostałej części tych działek – B. W. oraz nieruchomości w Z. poprzez przyznanie im na współwłasność części działek (...) o powierzchni odpowiadającej ich udziałom, zaś pozostałej części tych działek – B. W., ewentualnie o uchylenie zaskarżonego postanowienia do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Płońsku. Apelujący wnieśli również o zasądzenie na ich rzecz od B. W. zwrotu kosztów postępowania za obie instancje.

B. W. w odpowiedzi na apelację wniosła o jej oddalenie, jak również oddalenie wniosków dowodowych w niej zgłoszonych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja nie zasługuje na uwzględnienie.

Istota zarzutów apelacyjnych sprowadza się do podważenia prawidłowości sposobu wyjścia ze współwłasności nieruchomości położonych w Z. i w K.. Zdaniem A. i S. małżonków P., Sąd Rejonowy powinien dokonać fizycznego podziału gruntów w taki sposób, by B. W. otrzymała w każdej z nich działkę o powierzchni odpowiadającej wielkości jej udziału.

Sąd Okręgowy nie podziela tego stanowiska. Sąd I instancji dokonał podziału w sposób racjonalny, uwzględniający nie tylko kwalifikacje rolnicze uczestniczki, ale także możliwość prawidłowego wykorzystania gruntów zgodnie z ich przeznaczeniem. B. W. posiada udział znacznie mniejszy (117/1152 \approx 10,15%) niż łączne udziały wnioskodawczyni i jej męża (1035/1152 \approx 89,85%). Zgodnie z propozycją apelujących, miałyby otrzymać z działek w K. nr (...)i (...)o łącznej powierzchni 24,32 ha i wartości 595.651 zł - działkę o powierzchni 2,47 ha, o wartości 60.458,57 zł oraz z działek (...) o łącznej powierzchni 7,08 ha i wartości 374.619 zł – działkę o powierzchni 0,72 ha o wartości 38.023,82 zł.

Zdaniem Sądu II instancji taki sposób wyjścia ze współwłasności jest niezgodny z art. 213 kc. Przepis ten wprowadza ograniczenia dopuszczalności podziału fizycznego gospodarstwa rolnego w sytuacji, gdy byłby on sprzeczny z zasadami prawidłowej gospodarki rolnej. Sąd, dokonując takiej oceny, uwzględnia wszelkie okoliczności zachodzące w każdym konkretnym stanie faktycznym.

Prowadzenie racjonalnej gospodarki rolnej na gruntach stanowiących tak małą powierzchnię, w dwóch częściach i w różnych miejscowościach, byłoby nieopłacalne. Dlatego też Sąd Rejonowy słusznie uznał, iż rozsądnym rozwiązaniem będzie w tej sytuacji przyznanie B. W. najmniejszej z wydzielonych już geodezyjnie działek, tj. oznaczonej numerem (...). Istotnie grunty położone w Z. mają większą wartość rynkową niż te w K.. Jednak dzielenie każdej z tych

nieruchomości na mniejsze działki na pewno spowodowałyby obniżenie wartości i jest to kolejny argument przeciwko koncepcji podziału nieruchomości rolnych proponowanej przez małżonków P..

Nie sposób zgodzić się z zapatrywaniem wnioskodawczyni i jej męża, że przyznanie B. W. działki (...) nie uwzględnia ich interesów. Biorąc pod uwagę, że grunty rolne powinny być wykorzystywane na cele rolnicze, to uczestniczka, a nie apelujący, daje większe gwarancje racjonalnego ich wykorzystania. Małżonkowie P., którzy są emerytami, sami przyznali, że nie zamierzają prowadzić tam jakichkolwiek upraw, zaś działki w Z. wydzierżawili. W tych okolicznościach nie można zarzucić Sądowi I instancji, że ich interesy nie zostały należycie uwzględnione. Natomiast różnica między wartością przyznanej nieruchomości i wartością udziału przysługującego B. W., została wyrównana poprzez zasądzenie dopłaty. Dlatego nie może być mowy o jakimkolwiek pokrzywdzeniu A. i S. małżonków P.. Z tej przyczyny zarzut naruszenia art. 623 kpc jest niezasadny.

W związku z powyższym, wniosek o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego geodety nie zasługiwał na uwzględnienie, tak w postępowaniu przed Sądem I instancji, jak i przed Sądem II instancji.

Oddalenie wniosku dowodowego nie stanowiło obrazy przepisów prawa procesowego, w tym wskazanych w apelacji art. 227 kpc i art. 232 kpc.

Z kolei zarzut naruszenia art. 228 kpc jest całkowicie niezrozumiały. Przepis ten stanowi, że fakty powszechnie znane nie wymagają dowodu. To samo dotyczy faktów znanych sądowi urzędowo, jednakże sąd powinien na rozprawie zwrócić na nie uwagę stron. Z treści apelacji wynika, że A. i S. małżonkowie P. negatywnie oceniają postawę B. W., która odmówiła sprzedaży przysługującego jej udziału w nieruchomościach należących do spadku. Uczestniczka nie miała obowiązku zbycia udziału S. P. (1) i sama skorzystała z możliwości odkupienia udziałów od innych spadkobierców, tj. od K. B. i W. S. (1). Związek tego wątku z zaskarżonym postanowieniem jest niejasny.

Zarzut naruszenia art. 233 § 1 kpc także nie zasługuje na uwzględnienie. Zgodnie z tym przepisem ocena sądu ma być oparta na wszechstronnym rozważeniu zebranego materiału. Taka ocena obejmuje kolejno jego uporządkowanie, odniesienie się do wszystkich przeprowadzonych dowodów i każdego z osobna, a w konsekwencji wskazanie, które z faktów istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy zaistniały bądź nie zaistniały. Istotą oceny dowodów jest wybranie tych, które weszły w skład podstawy rozstrzygnięcia i odrzucenie tych, którym sąd odmówił wiarygodności i mocy dowodowej. Apelujący nie tylko nie wyartykułowali, na czym polega nieprawidłowość w toku rozumowania Sądu Rejonowego, nade wszystkim nie wskazali, jakie dowody zostały wadliwie ocenione.

Należy w tym miejscu podkreślić, że Sąd I instancji nie przeprowadzał dowodu z przesłuchania stron, a kwalifikacje rolnicze i możliwości uprawiania przez B. W. działki nr (...) w Z., ustalił w oparciu o jej twierdzenia faktyczne przytoczone na rozprawie 15 kwietnia 2015r. i 19 lutego 2016r., których wnioskodawczyni i jej mąż wówczas nie kwestionowali. Dlatego też stosując art. 230 kpc, Sąd ustalił te okoliczności, uznając, że są to fakty przyznane. W myśl art. 381 kpc, Sąd II instancji może pominąć nowe fakty i dowody, jeżeli strona mogła je powołać w postępowaniu przed sądem I instancji, chyba że potrzeba powołania się na nie wynika później. Dlatego zastrzeżenia apelujących co do twierdzeń uczestniczki, podniesione dopiero w postępowaniu odwoławczym, są spóźnione.

Jeśli idzie o podpisaną przez małżonków P. umowę dzierżawy działek nr (...), to została ona zawarta już w czasie trwania niniejszego postępowania, zatem apelujący powinni byli liczyć się z tym, że być może nie otrzymają na własność całej nieruchomości w Z., wszak zdawali sobie sprawę, że nie są jedynymi jej właścicielami. Dlatego również ten argument nie przekonuje o potrzebie zmiany zaskarżonego postanowienia. Nieuwzględnienie tej okoliczności przez Sąd Rejonowy również nie powoduje obrazy przepisów prawa procesowego, w tym przywołanego w apelacji art. 229 kpc.

Sąd I instancji prawidłowo orzekł o zwrocie wydatków, stosownie do art. 83 i 113 ustawy z 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych. Apelujący nie wskazali przyczyn, dla których rozstrzygnięcie zawarte w punkcie XI powinno być zmienione.

Z tych wszystkich względów, Sąd Okręgowy oddalił apelację, stosując art. 385 kpc w zw. z art. 13 § 2 kpc.